

Ավետիք Իսահակյան

Եվ վաղո՞ւց, վաղո՞ւց խո՞ր քուն է մըտած

Եվ վաղո՞ւց, վաղո՞ւց խո՞ր քուն է մըտած
Կյանքի տաղտուկից հոգնած իմ հոգին.
Սակայն տեսնում է մի մե՛ծ, վեհ երագ
Իմ ջի՛նջ ու մաքուր, իմ խորունկ հոգին;

Տեսնում եմ ահա՛, որ բարձունքներից
Իջնում է մի կույս լազո՞ւ թևերով,
Որ գարթնեցրնե, թրոցնե հոգիս
Երկնի համբույրով, աստղերի բույրով:

Եվ տիվ, և գիշեր ես սպասում եմ,
Թե ահա կըգա կույսը դյութական,
Որ գարթնած հոգով երգեմ վեհորեն
Երագրս չըքնաղ, մարգարեական ...

1902

Բարու